

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till landskapslag
om ändring av 1 § landskapslagen angående
tillämpning i landskapet Åland av vissa riks-
författningar rörande livsmedel.

För att främja det allmänna hälsotillståndet och skydda konsumenterna mot försäljning av otjänliga livsmedel har bestämmelser införts om de krav livsmedel skall uppfylla. Bestämmelser härom finns dels i hälsovårdslagen och dels i landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande livsmedel (43/77), som är en s.k. blankettlag enligt vilken riksförfattningar som gäller livsmedel bringats i kraft även i landskapet.

I riket har utfärdats förordningen den 28 oktober 1988 om köttprodukter (FFS 902/88, ändrad 130/90) och förordningen den 15 mars 1991 om förnödenheter som kommer i beröring med livsmedel (FFS 539/91). Genom dessa författningar har förordningen om kött och köttprodukter (FFS 341/57) och förordningen om allmänna bruks- och konsumtionsförfattningar som kommer i beröring med livsmedel (FFS 364/85) upphävts. De två sistnämnda förordningarna är fortfarande i kraft i landskapet. Enligt landskapsstyrelsens uppfattning bör ifrågavarande förordningar även i landskapet ersättas med de nya förordningarna om köttprodukter och om förnödenheter som kommer i beröring med livsmedel.

Förordningen om köttprodukter gäller malet kött, malda inälvor och övriga köttprodukter som är avsedda att säljas till konsumenter eller storköpköpar. Förordningen reglerar bl.a. köttprodukters innehåll, förvaring, tillverkning och försäljning.

Förordningen om förnödenheter som kommer i beröring med livsmedel gäller kärl, redskap, förpackningsmaterial o. dyl. som kommer i beröring med livsmedel. Ovannämnda förnödenheter skall vara sådana att de inte gör livsmedlet skadligt för hälsan eller odugligt eller otjänligt som människoföda och inte heller orsakar fara för konsumentens egendom.

Landskapsstyrelsen föreslår att lagens ikraftträdelsebestämmelse utformas så att övergången till en tillämpning av de nya bestämmelserna om köttprodukter och om förnödenheter som kommer i beröring med livsmedel inte skapar problem för handeln.

Den 2 april 1991 överlämnade landskapsstyrelsen till landstinget en framställning med förslag till landskapslag angående ändring av 1 § landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande produktsäkerhet (1990-91 Lt-Ls framst. nr 30). Enligt den framställningen skall bl.a. tvättmedelsförordningen den 4 mars 1988 (FFS 211/88) bringas i kraft i landskapet. Tvättmedelsförordningen ersatte i riket

förordningen den 1 februari 1974 om vissa tvätt-, puts- och polermedel samt därmed jämförbara tillverkningar (FFS 124/74). Den sistnämnda förordningen är i kraft i landskapet men bör inte längre tillämpas i landskapet efter det att tvättmedelsförordningen bringats i kraft i landskapet.

Den 21 februari 1991 överlämnade landskapsstyrelsen till landstinget en framställning med förslag till landskapslag angående ändring av 1 § landskapslagen om tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande produktsäkerhet (1990-91 Lt-Ls framst. nr 22). Då lagen träder ikraft tillämpas i landskapet bl.a. kosmetikförordningen den 3 augusti 1990 (FFS 671/90). Enligt 1 § 1 mom. 24 punkten landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande livsmedel tillämpas i landskapet förordningen den 3 juni 1977 om kosmetiska preparat (FFS 456/77). Då den sistnämnda förordningen reglerar samma typer av produkter som avses i kosmetikförordningen och därmed blir överflödigt föreslår landskapsstyrelsen att den upphävs.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

om ändring av 1 § landskapslagen angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande livsmedel

I enlighet med landstingets beslut

upphävs 1 § 1 mom 22 och 24 punkterna landskapslagen den 23 maj 1977 angående tillämpning i landskapet Åland av vissa riksförfattningar rörande livsmedel (43/77), sådana de lyder i landskapslagen den 1 juli 1981 (55/81) samt

ändras lagens 1 § 1 mom. 6 och 29 punkter, av dessa punkter 29 punkten sådan den lyder i landskapslagen den 29 januari 1986 (10/86), som följer:

1 §

Utöver vad beträffande den allmänna hälsovården och bedrivande av näring annorstädes är stadgat skall vid tillverkning och annan hantering av livsmedel följande riksförfattningar, med nedan i denna lag angivna avvikelser, äga tillämpning i landskapet Åland:

6) förordningen den 28 oktober 1988 om köttprodukter (FFS 902/88)

29) förordningen den 15 mars 1991 om förnödenheter som kommer i beröring med livsmedel (FFS 539/91)

Denna lag träder i kraft den

I förordningen om köttprodukter (FFS 902/88) avsedd korv som överensstämmer med tidigare gällande bestämmelser får importören, tillverkaren, den för vars räkning tillverkning sker och förpackaren överlåta till utgången av år 1992 även om den inte ifråga om sammansättning eller anteckningarna på försäljningshöljet uppfyller kraven i förordningen. Andra näringsidkare får även därefter sälja ovan nämnd korv som levererats till dem före utgången av år 1992, även om den inte ifråga om sammansättning eller anteckningarna på försäljningshöljet uppfyller kraven i förordningen.

I förordningen om förnödenheter som kommer i beröring med livsmedel (FFS 539/91) avsedda produkter som överensstämmer med tidigare gällande bestämmelser får importören, tillverkaren, den för vilken produkten har tillverkats överlåta till utgången av 1992, även om anteckningarna på produkterna inte uppfyller kraven i förordningen. Andra näringsidkare får till utgången av 1995 sälja ovan nämnda produkter, även om de inte ifråga om anteckningarna på produkterna uppfyller kraven i förordningen.

Mariehamn den 2 april 1991

L a n t r å d

Sune Eriksson

Lagberedningssekreterare

Tomas Lundberg

1911

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Nr 902

Förordning om köttprodukter

Given i Helsingfors den 28 oktober 1988

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till handels- och industriministeriets verksamhetsområde stadgas med stöd av 1 och 11 §§ livsmedelslagen av den 3 juli 1941 (526/41):

1 kap.

Allmänna stadganden

Tillämpningsområde

1 §

Denna förordning gäller malet kött, malda organ och övriga köttprodukter som är avsedda att säljas till konsumenter eller till storhushåll som avses i 5 § livsmedelsförordningen.

Definitioner

2 §

I denna förordning avses

- 1) med *kött* sådana delar hos däggdjur och fåglar som hör till skelettmuskulaturen;
- 2) med *organ* hjärta, lever, njure och lungor samt tunga, hjärna och bräss;
- 3) med *kött jämförbara delar* svål, kött från huvud, halskött, kött från mellangärde, kött från ben, späck och övrig fettvävnad, dock inte tarmfett; varvid avses
 - a) med *svål* svinskin, varifrån håret har avlägsnats;
 - b) med *kött från huvud* kött, som avskilts från nötkreaturs eller en hästs huvud;

c) med *halskött* halsmusklerna på djurets buksida längs hela halsen, de stora blodkärlen medräknade, dock inte halskött från svin;

d) med *kött från mellangärde* den del av mellangärdet som består av muskler;

e) med *kött från ben* kött som erhålls genom att det kött som blivit kvar sedan muskulaturen skurits bort avskiljs mekaniskt; och

f) med *späck* sådan fettvävnad under svinets skinn som har avskilts från köttet och varifrån skinnet har avlägsnats;

4) med *köttprodukt* livsmedel, av vilket kött, organ eller med kött jämförbara delar utgör en väsentlig beståndsdel, dock inte kötträtter som bereds och serveras i ett storhushåll som avses i 5 § livsmedelsförordningen; varvid avses

a) med *malet kött* malet eller på annat sätt finfördelat kött;

b) med *malet organ* malet eller på annat sätt finfördelat organ;

c) med *korv* en köttprodukt som inneslutits i en tarm eller i ett annat hölje eller en annan form, om vars köttthalt i de olika korvkategorierna och klasserna stadgas i 24 §; och

5) med *köttthalt* köttets, organens och de med kött jämförbara delarnas sammanlagda mängd, uttryckt i viktprocent av det färdiga livsmedlet.

Tillverkning och försäljning av köttprodukter

3 §

Kött som används för tillverkning av köttprodukter skall ha besiktats på det sätt som förutsätts i lagen om köttbesiktning (160/60) och med stöd därav utfärdade stadganden och bestämmelser samt ha godkänts som människoföda.

Vad som i 1 mom. stadgas om kött gäller också organ, med kött jämförbara delar och blod.

4 §

Vid användningen av tillsatsämnen skall iakttas vad som stadgas i förordningen om tillsatsämnen för livsmedel (973/85) eller bestäms med stöd därav.

5 §

Köttprodukter skall lagras, transporteras och på försäljningsplatsen förvaras så, att deras temperatur är högst + 6°C.

Under transport som varar kortare tid än tre timmar får köttproduktens temperatur tillfälligt vara högst + 7°C.

När köttprodukter hålls till salu får deras temperatur vara högst + 7°C.

Stadgandena i denna paragraf gäller inte sådana köttprodukter som inte kräver nedkylningstemperaturer för att hålla sig.

6 §

När köttprodukter som avses i denna förordning saluförs, får konsumenten inte vilseledas genom att köttprodukternas färg ändras med belysning eller färgat skyddsglas eller med försäljningshöljen eller på något annat motsvarande sätt.

Anteckningar på försäljningshöljen för köttprodukter

7 §

På färdigpackade köttprodukter skall göras de anteckningar varom stadgas i denna förordning och i livsmedelsförordningen, på det sätt varom närmare stadgas nedan i denna förordning och i livsmedelsförordningen.

8 §

Kött och med kött jämförbara delar som använts för tillverkning av köttprodukter får

på försäljningshöljet anges som kött, varvid djurarten skall uppges. Svål och späck samt organ och övriga tillverkningsämnen skall likväl anges med benämningar enligt handelssed.

9 §

Skinka, stek, filé och saltkött får användas som benämningar enligt handelssed, endast i fråga om köttprodukter som är tillverkade av omalet eller icke finfördelat kött.

2 kap.

Malet kött och malda organ

Tillverkning och försäljning

10 §

Malet kött får beredas i slakterier, köttförädlingsfabriker, köttproduktanläggningar och anläggningar för köttthanteringar, vilka har godkänts i enlighet med lagen om köttbesiktning samt, på villkor som hälsovårdsnämnden uppställt, på en partiförsäljningsplats för livsmedel.

Malet kött får dessutom beredas på en minutförsäljningsplats för att försäljas där. Malet kött som beretts på en minutförsäljningsplats får på villkor som hälsovårdsnämnden uppställt även säljas på andra verksamhetsställen som tillhör samma näringsidkare.

Vad som i 1 och 2 mom. stadgas om malet kött gäller även malen lever.

11 §

Malet kött skall beredas av färskt eller tidigare djupfryst kött av god kvalitet, dock inte av kött av fjäderfä. I malet kött får inte i samband med beredningen tillsättas organ, med kött jämförbara delar eller andra tillverkningsämnen. Kött som varit djupfryst skall malas omedelbart efter upptining.

12 §

Av organ får endast nötlever och svinlever saluföras färdigt malda, och dessa får inte blandas sinsemellan. Malen lever skall beredas av färsk eller tidigare djupfryst lever av god kvalitet, vari inte i samband med beredningen får tillsättas andra tillverkningsämnen. Lever som varit djupfryst skall malas omedelbart efter upptining.

13 §

Malet kött och malen lever skall efter bered-

ningen utan dröjsmål nedkylas och förpackas i ett försäljningshölje, i vilket varan säljs till konsumenten. Detta gäller dock inte malet kött och malen lever som beretts och saluförs på en minutförsäljningsplats.

Malet kött och malen lever, som säljs till storhushåll och som inte är färdigpackade, skall vara vederbörligen skyddade mot förorening.

14 §

Färdigmalet kött och färdigmalen lever får inte malas på nytt. Partier som beretts vid olika tidpunkter, får inte blandas sinsemellan.

Försäljningstider

15 §

Malet kött och malen lever, som beretts i ett slakteri, en köttförädlingsfabrik, köttproduktanläggning eller anläggning för köttantering, får säljas på beredningsdagen och under två dagar därefter.

Malet kött och malen lever, som beretts på en minutförsäljningsplats eller på en partiförsäljningsplats för livsmedel, får säljas endast på beredningsdagen. Små osålda mängder av dylika produkter får dock säljas ännu dagen efter beredningsdagen, om varan har förvarats så att dess temperatur har varit högst + 6°C.

Anteckningar på försäljningshöljen samt anslag

16 §

På försäljningshöljet för färdigpackat malet kött och färdigpackad malen lever skall alltid antecknas tillverkarens namn och tillverkningskommunen.

17 §

På försäljningshöljet för färdigpackat malet kött och färdigpackad malen lever skall anges av vilken djurarts kött eller lever produkten är tillverkad.

För malet kött som beretts av köttet från två eller flera djurarter skall på försäljningshöljet dessutom anges viktförhållandet mellan kött-sorterna.

18 §

Vid saluföring av malet kött eller malen lever, som beretts av kött respektive lever som

har varit djupfryst, skall djupfrysningen anges på försäljningshöljet.

19 §

När malet kött eller malen lever säljs i oförpackat skick, skall de i 17 och 18 §§ nämnda uppgifterna anges på ett anslag i produktens omedelbara närhet.

20 §

Om fetthalten i malet kött understiger 10 viktprocent, får till benämningen enligt handelsed fogas orden "låg fetthalt".

Livsmedelshygienisk behandling av malet kött. Köttets kvalitet

21 §

I fråga om livsmedelshygieniska behandlingen av malet kött och malda organ i samband med förvaring, lagring, transport och saluföring samt om de mikrobiologiska kvalitetskraven på dessa produkter, de största tillåtningarna främmande ämnen och de undersökningsmetoder som skall tillämpas vid tillsyn gäller vad som stadgas eller bestäms med stöd av lagen om köttbesiktning.

3 kap.

Korv*Kategorier*

22 §

Korv indelas enligt tillverkningsmetoden och det sätt på vilket den är avsedd att konsumeras i följande kategorier:

1) *hållbar korv* är korv, som tillverkats vid en temperatur av högst +30°C och gjorts mycket hållbar genom lufttorkning, kallrökning eller förvaring i saltlake,

2) *uppskärningskorv* är korv, som vid en temperatur av minst +65°C mognats genom baddning, kokning eller på annat sätt och som närmast är avsedd att användas som kallskur,

3) *matkorv* är korv som vid en temperatur av minst +65°C mognats genom baddning, kokning eller på annat sätt och som närmast är avsedd att användas vid matlagning, och

4) *råkorv* är omognad korv, som är avsedd att mognas när den bereds till mat.

Indelning i klasser

23 §

Korv indelas, med hänsyn till kvaliteten och mängden av det kött som använts som tillverkningsämne samt med hänsyn till övriga tillverkningsämnen, i klasserna A och B.

24 §

I korv av klass A eller B skall kötthalterna vara minst:

	klass A	klass B
1) hållbar korv	95 %	95 %
— hållbar korv i klass B med ost		85 %
2) uppskärningskorv ...	65 %	50 %
3) matkorv	60 %	50 %
4) råkorv	60 %	50 %

Tillverkningsämnen för korv

25 §

Från kött som används till korv i klass A skall tjocka senor och hinnor avlägsnas.

26 §

I hållbar korv av klass A får utom kött användas späck.

Till hållbar korv i klass B får utom kött användas späck, fettvävnad och kött från huvud samt av organ hjärta och tunga.

Om övriga i hållbar korv tillåtna tillverkningsämnen stadgas i 28 §.

27 §

I uppskärningskorv av klass A får utom kött användas svål till en mängd av högst fyra viktprocent av det färdiga livsmedlet samt späck. Av organ får användas lever, njure och tunga.

I uppskärningskorv av klass B får utom kött användas samtliga organ och med kött jämförbara delar.

Om övriga i uppskärningskorv tillåtna tillverkningsämnen stadgas i 28 §.

28 §

I hållbar korv och uppskärningskorv får utom kött, organ och med kött jämförbara delar användas andra tillverkningsämnen, räknat i viktprocent av det färdiga livsmedlet som följer:

Kategori klass	Hållbar korv		Uppskärningskorv	
	A	B	A	B
Kötthalt, minst	95 %	95 %*)	65 %	50 %
Övriga tillverkningsämnen				
1. Ägg eller äggprodukt	—	—	+	+
2. Mjölkpulver, mjölkpulver- eller mjölkproteinprodukt, räknat som protein sammanlagt högst	—	—	1,5 %	+
3. Potatismjöl, vete- eller kornstärkelse, räknat som stärkelse sammanlagt högst	—	—	—	5 %
4. Blodplasma eller blod	—	—	+	+
5. Mono- och disackarider, fysikaliskt modifierad stärkelse eller hydrolysbehandlad stärkelse sammanlagt högst	1 %	1 %	0,5 %	0,5 %
6. Övriga livsmedel	+ **)	+ **)	+ ***)	+ ***)
7. Vatten och is	—	—	+	+

+ Får användas fritt.

— Får inte användas.

*) Minst 85 % i hållbar korv som innehåller ost.

**) I hållbar korv endast lök, tomat och paprika, samt i hållbar korv av klass B ost.

***) Som krydda samt för korvens utseende, men inte som bindemedel så att det påverkar korvmassans struktur.

29 §

I matkorv av klass A får utom kött användas svål till en mängd av högst fyra viktprocent av det färdiga livsmedlet samt späck. Av organ får användas lever, njure och tunga.

I matkorv av klass B får utom kött användas samtliga organ och med kött jämförbara delar.

Om övriga i matkorv tillåtna tillverkningsämnen stadgas i 31 §.

30 §

I råkorv av klass A får utom kött användas svål till en mängd av högst fyra viktprocent av

det färdiga livsmedlet samt späck. Av organ får användas lever, njure och tunga.

I råkorv av klass B får utom kött användas svål, späck och fettvävnad. Av organ får användas lever, njure, tunga och hjärta.

Om övriga i råkorv tillåtna tillverkningsämnen stadgas i 31 §.

31 §

I matkorv och råkorv får utom kött, organ och med kött jämförbara delar användas andra tillverkningsämnen, räknat i viktprocent av det färdiga livsmedlet som följer:

Kategori klass	Matkorv		Råkorv	
	A	B	A	B
Kötthalt, minst	60 %	45 %	60 %	50 %
Övriga tillverkningsämnen				
1. Ägg	+	+	—	—
2. Äggprodukt	+	+	+	+
3. Mjölkpulver, mjölkpulver- eller mjölkproteinprodukt, räknat som protein, högst	1,5%	+	1,5 %	+
4. Potatismjöl, vete- eller kornstärkelse, räknat som stärkelse, sammanlagt högst	—	8 %	—	6 %
5. Blodmassa eller blod	+	+	—	—
6. Mono- och disackarider, fysikaliskt modifierad stärkelse och hydrolysisbehandlad stärkelse sammanlagt högst	0,5 %	0,5 %	0,5 %	0,5 %
7. Övriga livsmedel	+ ***)	+ ***)	+ ***)	+ ***)
8. Vatten och is	+	+	+	+

+ Får användas fritt.

— Får inte användas.

***) Som krydda samt för korvens utseende, men inte som bindemedel så att det påverkar korvmassans struktur.

32 §

I fråga om den mikrobiologiska kvaliteten hos korv gäller vad som stadgas eller bestäms med stöd av lagen om köttbesiktning.

33 §

Korvskinn som är avsett att ätas skall vara lämpat för sitt ändamål samt dugligt som människoföda.

Andra korvhöljen skall till sin kvalitet uppfylla de med stöd av livsmedelslagen stadgade och föreskrivna kraven på försäljningshöljen.

Anteckningar på försäljningshöljen

34 §

På försäljningshöljet för färdigpackad uppskärningskorv, matkorv och råkorv skall anges den genomsnittliga fetthalten i viktprocent vid tillverkningsstidpunkten.

35 §

Som benämning på korv enligt handelsedd skall användas en i 22 § nämnd kategori och en benämning som anger en i 23 § nämnd klass.

36 §

Under följande handelsnamn får säljas endast korv av anförd kategori av klass A:

handelsnamn	korvkategori
lybsk hållbar korv	hållbar korv
salamikorv	"
balkankorv	uppskärningskorv
diplomatkorv	"
tungkorv	"
skinkkorv	"
jaktkorv	"
baconkorv	"
servelad	"
bratwurst	matkorv
knackkorv	"
bratwurst	råkorv
siskonkorv	"

Korv som säljs under handelsnamn som nämnts i 1 mom. skall, utom handelsnamnet, alltid ha en benämning som överensstämmer med handelssed.

37 §

Endast korv av klass A får säljas under handelsnamn, vari ingår ordet "fest", "delikatess" eller "special".

38 §

För livsmedel som liknar korv, men som inte till sin kötthalt eller sina övriga egenskaper motsvarar stadgandena i denna förordning, får inte användas handelsnamn eller benämning enligt handelssed, som innehåller ordet "korv".

Utan hinder av vad som stadgas i 1 mom. får dock om följande matprodukter användas benämning enligt handelssed, vari ingår ordet "korv": lakkorv, potatiskorv, grynkörv och blodkorv.

39 §

De anteckningar som enligt gällande stadganden skall göras på försäljningshöljet för färdigpackad korv kan alternativt göras på icke åtbart korvskinn. Anteckningarna på skinn till hållbar korv och uppskärningskorv skall vara sammanhängande och kontinuerliga.

4 kap.

Konserver

40 §

På försäljningshöljet till en konserv som

innehåller kött eller köttprodukt skall finnas en kodbeteckning för konservens tillverkningsparti samt, om konservens hållbarhet väsentligt beror på förvaringstemperaturen, en uppgift om dess sista försäljningsdag och en anvisning om dess förvaring.

41 §

I fråga om behandlingen av och den mikrobiologiska kvaliteten hos konserver som innehåller kött eller köttprodukt gäller vad som stadgas eller bestäms med stöd av lagen om köttbesiktning.

5 kap.

Särskilda stadganden

42 §

Utöver vad som stadgas i denna förordning skall stadgandena i livsmedelsförordningen iakttas.

Om påföljderna för överträdelse av denna förordning eller av de bestämmelser som har utfärdats med stöd av den stadgas i livsmedelslagen.

43 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna förordning utfärdas vid behov av handels- och industriministeriet, som också av särskilda skäl i enskilda fall på ansökan kan bevilja undantag från stadgandena i förordningen.

6 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsstadganden

44 §

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1989.

Genom denna förordning upphävs

1) förordningen den 11 oktober 1957 om kött och köttprodukter (341/57) jämte senare ändringar,

2) handels- och industriministeriets beslut av den 14 maj 1958 om kvalitetsklasser för korv (203/58),

3) handels- och industriministeriets beslut av den 14 maj 1958 om undantag från förordningen om kött och köttprodukter (204/58),

4) handels- och industriministeriets beslut av den 23 december 1959 om tillstånd till användning av färgat korvskinn (513/59),

5) handels- och industriministeriets beslut av den 8 oktober 1980 om allmänt undantag från förordningen om kött och köttprodukter (688/80), samt

6) handels- och industriministeriets beslut av den 17 december 1981 angående allmänt undantag från förordningen om kött och köttprodukter (965/81).

Övriga beslut och bestämmelser, som har utfärdats innan denna förordning träder i kraft, fortsätter att gälla tills annorlunda bestäms om dem i den ordning som stadgas i denna förordning.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter kan vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 28 oktober 1988

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

45 §

Tillverkare, de för vars räkning tillverkningen skett, förpackare och importörer får överlåta till saluföring eller till storhushåll i denna förordning nämnd korv fram till utgången av augusti 1990, även om korv inte i fråga om sammansättning eller anteckningarna på försäljningshöljet uppfyller kraven i denna förordning. Härvid skall dock följas de stadganden och bestämmelser som gäller då denna förordning träder i kraft. Annan än ovan nämnd näringsidkare får sälja korv, som har levererats till honom före utgången av augusti år 1990, även om den inte i fråga om sammansättning eller anteckningarna på försäljningshöljet uppfyller kraven i denna förordning, ifall korv uppfyller de stadganden och bestämmelser som gäller då förordningen träder i kraft.

Minister Pertti Salolainen

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is still in a state of depression, and that the government is struggling to maintain its financial stability. The report also mentions the need for further reforms in the financial system, and the importance of maintaining a sound monetary policy.

The second part of the report discusses the progress of the government's economic program. It is noted that the government has succeeded in reducing the budget deficit, and that the economy is beginning to show signs of recovery. However, it is also noted that the recovery is still slow, and that there is a need for further measures to stimulate growth.

The report concludes with a summary of the main findings and a list of recommendations. It is recommended that the government continue to pursue its economic program, and that it should take further steps to improve the financial system and to stimulate growth.

The report is prepared by the Economic Commission for Latin America and the Caribbean.

Förordning om förnödenheter som kommer i beröring med livsmedel

Given i Helsingfors den 15 mars 1991

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till handels- och industriministeriets verksamhetsområde stadgas med stöd av 1 och 11 §§ livsmedelslagen av den 3 juli 1941 (526/41) och 24 § produktsäkerhetslagen av den 12 december 1986 (914/86):

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning gäller förnödenheter som kommer i beröring med livsmedel när de används för sitt ändamål, såsom kärl, maskiner, anordningar, redskap, konstruktioner, arbetshandskar, bakplåtspapper, filter, försäljningshöljen och övriga förpackningsmaterial samt livsmedels skinn, skal eller skyddsunderlag som inte är avsedda att förtäras.

Denna förordning gäller också nappar samt övriga förnödenheter som är avsedda att komma i beröring med munnen.

Denna förordning gäller inte antikviteter eller fasta konstruktioner och anordningar för vattenförsörjning.

2 §

Förnödenheternas egenskaper

En förnödenhet som avses i 1 § 1 och 2 mom. skall vara sådan att den inte gör livsmedlet skadligt för hälsan eller odugligt eller otjänligt som människoföda och inte heller orsakar fara för konsumentens egendom.

Förnödenheten får inte vid sedvanlig eller förutsebar användning avge beståndsdelar till livsmedlet i sådana mängder att de kan ändra livsmedlets sammansättning på ett otjänligt sätt eller fördärva dess organoleptiska egenskaper.

En förnödenhet som vid sedvanlig eller förutsebar användning kommer i beröring med munnen får inte medföra fara för hälsan.

3 §

Anteckningar som skall göras på förnödenheten och dess förpackning

I fråga om anteckningarna på förnödenheter som är avsedda att säljas till konsumenter iakttas vad som stadgas i förordningen om uppgifter om konsumtionsvaror (97/87) eller

bestäms med stöd av den. I stället för det namn på tillverkaren eller på den som låtit tillverka förnödenheten vilket krävs enligt 3 § 1 mom. 2 punkten i nämnda förordning kan på försäljningshöljet anges säljarens namn, firma eller bifirma samt adress. I stället för svensk-språkiga anteckningar kan användas anteckningar på danska eller norska.

Till förnödenheter som är avsedda att komma i beröring med livsmedel, men som inte ännu gjort det, skall fogas orden 'elintarvike-käyttöön — för livsmedelsbruk' eller ett motsvarande uttryck eller en motsvarande symbol, om inte förnödenheterna till sin beskaffenhet är sådana att de klart är avsedda att komma i beröring med livsmedel.

Anteckningarna skall göras med tillräckligt stora bokstäver på sådant sätt att de är bestående samt lätta att observera och läsa.

I fråga om förnödenheter som är avsedda att säljas till andra än konsumenter får de anteckningar som nämns i 1 och 2 mom. göras enbart på de dokument som följer med förnödenheterna.

4 §

Ledningen av övervakningen

Övervakningen av efterlevnaden av denna förordning leds av livsmedelsverket i frågor som gäller fara för hälsan som förnödenheten orsakar genom livsmedel och i frågor som gäller i 2 § nämnda, menliga förändringar som förnödenheten orsakar i livsmedlen. I övrigt gäller i fråga om övervakningen samt ledningen, planeringen och styrningen av övervakningen vad som stadgas i produktsäkerhetslagen (914/86).

5 §

Närmare bestämmelser

Handels- och industriministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter och anvisningar

om tillämpningen av denna förordning, särskilt i fråga om ämnen som är tillåtna vid tillverkningen av förnödenheter som avses i denna förordning (*positivförteckning*), om renhetskraven och bruksbegränsningarna för ämnena, om maximimängderna av de ämnen som får övergå från förnödenheterna till livsmedlen samt om förfarandet, inklusive provtagning och analysmetoder, vid kontroll av om förnödenheterna överensstämmer med stadgandena och bestämmelserna.

Konsumentverket och livsmedelsverket, vardera på sitt enligt 4 § bestämda område, kan av särskilda skäl i enskilda fall på ansökan bevilja undantag från de stadganden i denna förordning som gäller anteckningar.

6 §

Särskilda stadganden

Utöver vad som stadgas i denna förordning, skall livsmedelsförordningen (408/52) iakttas.

Om påföljderna för brott mot stadgandena i denna förordning och mot föreskrifter som meddelats med stöd av den stadgas i livsmedelslagen (526/41) och produktsäkerhetslagen.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1991.

Genom denna förordning upphävs förord-

Helsingfors den 15 mars 1991

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

ningen den 3 maj 1985 om allmänna bruks- och konsumtionsförförnödenheter som kommer i beröring med livsmedel (364/85) jämte ändringar.

Handels- och industriministeriets beslut av den 3 maj 1985 om allmänna bruks- och konsumtionsförförnödenheter som kommer i beröring med livsmedel (365/85) förblir dock i kraft tills något annat bestäms.

Åtgärder som verkställigheten av denna förordning förutsätter får vidtas innan förordning träder i kraft.

8 §

Övergångsstadganden

Tillverkaren, den för vilken förnödenheten har tillverkats, förpackaren eller importören får till handeln överlåta förnödenheter som avses i denna förordning till utgången av 1992, även om anteckningarna på förnödenheterna inte motsvarar vad som stadgas i denna förordning, ifall de överensstämmer med de stadganden och bestämmelser som gäller när förordningen träder i kraft.

Andra än i 1 mom. nämnda näringsidkare får till utgången av 1995 sälja de förnödenheter som har levererats till dem, även om anteckningarna på förnödenheterna inte uppfyller kraven i denna förordning, ifall de överensstämmer med de stadganden och bestämmelser som gäller när förordningen träder i kraft.

Handels- och industriminister *Ilkka Suominen*